

Abstrakt

Z hlediska současného překotně se rozvíjejícího badatelského zájmu o dějiny odívání (ať už podle období, profesních skupin nebo geografických oblastí) stojí stavovské odívání křesťanského kněžstva poněkud stranou. Je to způsobeno i tím, že tvoří v rámci celkových dějin odívání značně specifickou skupinu vyznačující se nepřetržitou kontinuitou a bohatou symbolikou, stvrzenou církevními předpisy, ale i místní tradicí. Už během prvních staletí se formuje teologická nauka o kněžství a kněžském stavu, ale nezůstává pouhou naukou, ale má i praktický dopad v životě duchovního a jeho okolí. Kněz se stává garantem společenského řádu a s ním spojených hodnot. Viditelné odlišení kněze od ostatního společenství tak dostává i svůj symbolický rozměr. Práce se snaží na pozadí obecných dějin církve naznačit vývoj, kterým se ubírala nauka o kněžství a jeho úkolu v křesťanském společenství. Kněžský oděv zcela zjevně vypovídá o tom, jak byl kněz vnímán společností, církví (resp. církevním právem), ale i jak vnímal sám sebe. To vše je konfrontováno s obrazovým materiálem a analýzou dochovaných oděvních součástí.